16/03/2025

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Β’ των Νηστειών

/ Ορθόδοξες Προβολές

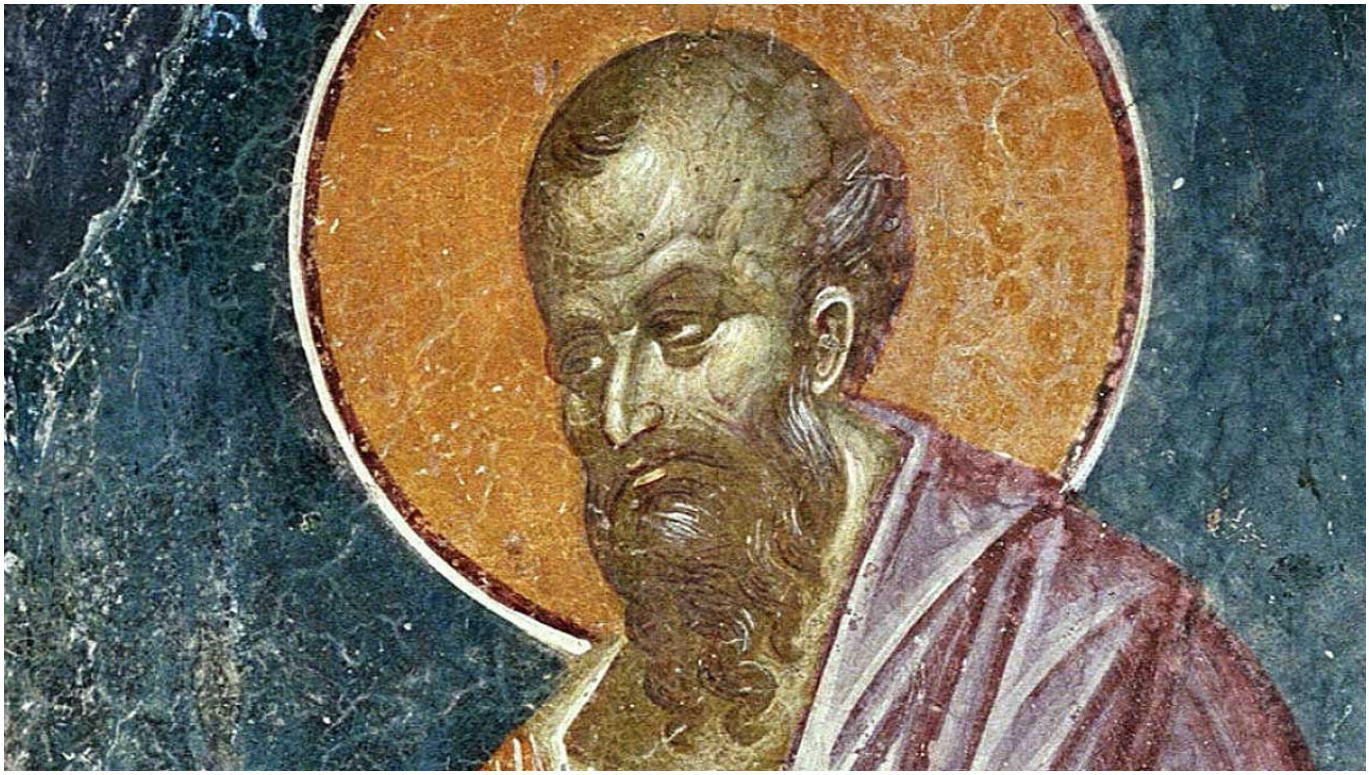

Κυριακή Β’ των Νηστειών (Αγίου Γρηγορίου Παλαμά)
Αποστολικό Ανάγνωσμα: Εβρ. α΄ 10- β΄ 3 (16-03-2025)

Πρωτότυπο Κείμενο

Κατ’ ἀρχάς Σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι’ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Νεοελληνική Απόδοση

Εσύ, Κύριε, αρχικά στερέωσες τη γη κι έργο δικό σου είναι οι ουρανοί. Αυτοί θα εξαφανιστούν, ενώ εσύ αιώνια παραμένεις. Τα πάντα θα παλιώσουνε σαν ρούχο. Σαν μανδύα θα τους τυλίξεις, και θ’ αλλάξουν. Εσύ όμως παραμένεις πάντα ο ίδιος, τα χρόνια σου ποτέ δε θα τελειώσουν. Σε κανέναν απ’ τους αγγέλους δεν είπε ποτέ ο Θεός: Κάθισε στα δεξιά μου, ωσότου υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω από τα πόδια σου. Δεν είναι, λοιπόν, όλοι οι άγγελοι πνεύματα που υπηρετούν το Θεό κι αποστέλλονται απ’ αυτόν για να βοηθήσουν όσους μέλλουν να σωθούν; Γι’ αυτό κι εμείς πρέπει να μένουμε πιο σταθεροί στις αλήθειες που ακούσαμε, για να μην ξεστρατίσουμε ποτέ. Γιατί, αν ο λόγος που δόθηκε άλλοτε μέσω αγγέλων, αποδείχτηκε αληθινός, κι όσοι τον παρέβηκαν ή δεν υπάκουσαν σ’ αυτόν, δέχτηκαν την τιμωρία που τους έπρεπε, πώς είναι δυνατόν εμείς να ξεφύγουμε, αν δε δώσουμε την προσοχή που ταιριάζει σε μια τόσο σπουδαία σωτηρία; Τη σωτηρία αυτή, που άρχισε να διακηρύττει ο Κύριος, μας τη βεβαίωσαν όσοι άκουσαν το λόγο του.

Σχολιασμός

Ολόκληρη η Αγία Γραφή αλλά ιδιαιτέρως η προς Εβραίους επιστολή του αποστόλου Παύλου είναι μια διακήρυξη της θεότητας του Χριστού. Οι Εβραίοι χριστιανοί της Παλαιστίνης, αντιμετωπίζουν ένα σκληρό διωγμό και βρίσκονται στο δίλημμα ή να θρησκεύουν σύμφωνα με την παλαιά θρησκεία του Ισραήλ και να είναι ήσυχοι και ανενόχλητοι ή να πιστεύουν στον Χριστό σύμφωνα με το ευαγγέλιο που κηρύχθηκε και να ανήκουν στους παράνομους και να διώκονται. Έτσι πολλοί ολιγοπίστησαν και άρχισαν να σκέπτονται να γυρίσουν στην ιουδαϊκή θρησκεία, αμφισβητώντας τη θεότητα του Ιησού Χριστού. Ο απόστολος Παύλος γράφει αυτή την επιστολή για να τους στηρίξει στην αληθινή πίστη. Παίρνει τον Ιησού ως εκπρόσωπο του Θεού και τον συγκρίνει με όλους τους εκπροσώπους που έστειλε ο Θεός πριν απ’ αυτόν• με τους αγγέλους, με τον Μωϋσή, τον Ααρών και αποδεικνύει ότι ο Θεάνθρωπος Ιησούς είναι ασύγκριτα ανώτερος απ’ όλους.

« Κατ αρχάς, συ Κύριε, την γην εθεμελίωσας και έργα των χειρών σου εισίν οι ουρανοί»...

Είναι σαφής η διδασκαλία των αγίων της εκκλησίας ότι ο Θεός είναι δημιουργός του κόσμου. Ο κόσμος δεν έγινε ούτε υπάρχει αφ’ εαυτού του. Έγινε από το μηδέν και όχι από προϋπάρχουσα ύλη, και υπάρχει όχι με τους λεγόμενους φυσικούς νόμους, αλλά κυβερνάται από την προνοητική και κυβερνητική ενέργεια του Θεού. Επομένως, ο κόσμος είναι δώρο και ξεχείλισμα της αγάπης του Τριαδικού Θεού.

Σ ΄αυτή τη συνάφεια ο απόστολος χρησιμοποιώντας στίχους από τους ψαλμούς του Δαυίδ προσπαθεί να αποδείξει ότι ο προφήτης με το «Κύριε» αναφέρεται στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού και έτσι αποδεικνύει τη Θεότητά Του. Διότι καθώς και αλλού φαίνεται ενώ στην παλαιά διαθήκη ο Θεός επικοινωνεί με τους ανθρώπους διαμέσου αγγέλων, πουθενά δεν αναφέρονται αυτοί ως Κύριοι αλλά ως δούλοι και υπηρέτες του Θεού «λειτουργικά πνεύματα, εις διακονίαν αποστελλόμενα».

«Δια τούτο δει περισσοτέρως ημάς προσέχειν τοις ακουσθείσι».

Αφού λοιπόν ο Θεός μιλώντας δια αγγέλων μέσω των προφητών απέδειξε την πιστότητα των λόγων Του και την αναγκαιότητα της τήρησης τους υπό των ανθρώπων, πόσο μάλλον αυτό ισχύει όταν «επ εσχάτων των ημερών τούτων ελάλησεν ημίν εν Υιώ». Είναι ανάγκη λοιπόν να δοθεί περισσότερη προσοχή εις τα λόγια του Υιού του Θεού. Διότι οι προφήτες ήταν δούλοι ενώ ο Υιός είναι Δεσπότης. Και εάν «ο δι’ αγγέλων λαληθείς λόγος» δηλαδή ο Μωσαϊκός νόμος ο οποίος έφθασε από το Θεό στους ανθρώπους δια των αγγέλων πριν την ενανθρώπιση του Κυρίου ήταν τόσο έγκυρος και είχε τέτοια ισχύ, ώστε κάθε παράβαση και παρακοή να τιμωρείται παραδειγματικά, πώς θα ξεφύγουμε την τιμωρία εμείς εάν απιστήσουμε σ’ αυτά τα σωτηριώδη που διδάσκει ο ίδιος ο Κύριος δια του ευαγγελίου τα οποία είναι ασύγκριτα ανώτερα και ασύλληπτη η αξία τους.

Ο Χριστός ήταν από την αρχή μαζί με το Θεό πατέρα. Δι αυτού δημιούργησε ο Θεός τον κόσμο και τώρα με την ενανθρώπιση Του Αυτός είναι που αναδημιουργεί την κτίση και τον άνθρωπο. Κανένα άλλο γεγονός δεν έχει τόση αξία όσο η ενσάρκωση του Χριστού με την οποία χάρισε στους ανθρώπους τον εαυτό Του. Η πρώτη δημιουργία έγινε από τον Υιό. Το ίδιο και η δεύτερη δημιουργία και ανάπλαση έγινε πάλι από τον Χριστό. Η εκκλησία μας καλεί τον καθένα να γίνουμε με τον αγώνα μας «καινή κτίσις», νέοι άνθρωποι, ανακαινισμένοι, όμοιοι με τον δημιουργό και κτίστη μας Ιησού Χριστόν. Αμήν.